

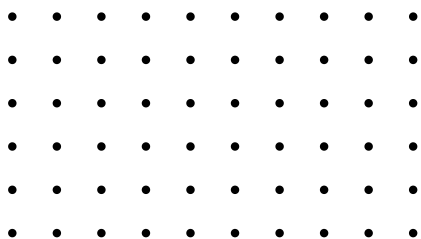

PRESENTED BY

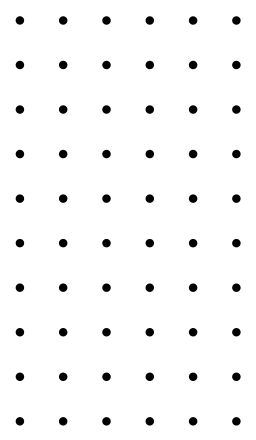
ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS JAKARTA)

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนสิงหาคม 2567

เวียดนามได้รับใบอนุญาตเพาะพันธุ์และส่งออกกุ้งล็อบสเตอร์จากอินโดนีเซีย

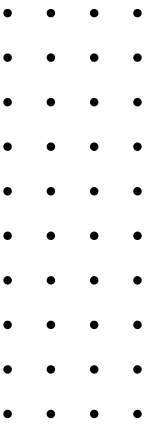
กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (KKP) โดยนาย Tb. Haeru Rahayu รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ เปิดเผยว่า KKP ได้ออกใบอนุญาตเพาะพันธุ์และส่งออกตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ (Clear Lobster Seed: BBL) ให้แก่บริษัทจากเวียดนาม 3 แห่ง ที่เข้ามาร่วมทุนกับบริษัทอินโดนีเซีย ได้แก่

1) Mutagreen Aquaculture International 2) Ratuworld Aquaculture International และ 3) Gajaya Aquaculture International การออกใบอนุญาตเป็นไปตามกฎกระทรวง เลขที่ 7 ปี 2024 ว่าด้วยการจัดการกุ้งล็อบสเตอร์ (Panulirus spp.) ปูม้า (Scyllida spp.) และปูม้า (Portunus spp.) โดยทั้ง 3 แห่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมเพาะพันธุ์และส่งออก BBL ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำในอินโดนีเซียและเพิ่มการส่งออกกุ้งล็อบสเตอร์ที่มีมูลค่าเศรษฐกิจสูง ซึ่งในปัจจุบันมีบริษัทจากเวียดนามอีก 2 แห่ง ได้ยื่นขอใบอนุญาต และอยู่ระหว่างการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเพาะพันธุ์กุ้งล็อบสเตอร์ ซึ่ง KKP คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จในเร็วๆ นี้

การออกใบอนุญาตสำหรับการเพาะพันธุ์และส่งออก BBL เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการควบคุมและรักษาทรัพยากรกุ้งล็อบสเตอร์ของอินโดนีเซีย โดยมีการกำหนดโควตาที่อิงตามศักยภาพโดยประมาณของตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์และขีดจำกัดในการจับที่อนุญาตตามพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 28 ปี 2024 ว่าด้วยการประเมินศักยภาพ ปริมาณการจับที่อนุญาต และการกำหนดโควตาสำหรับกุ้งล็อบสเตอร์ (puerulus) เพื่อให้การเพาะพันธุ์และการส่งออกกุ้งล็อบสเตอร์เป็นไปอย่างยั่งยืน พร้อมกับเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของทรัพยากรทางทะเลของอินโดนีเซีย โดยต้องปฏิบัติตามระเบียบของประเทศ บริษัทที่ได้รับใบอนุญาตสามารถตรวจสอบข้อมูลโควตาสำหรับการเพาะพันธุ์กุ้งล็อบสเตอร์ได้ผ่านทางเว็บไซต์ทางการของ KKP หรือหน่วยเฉพาะกิจ PMO724 ความร่วมมือระหว่างบริษัทจากเวียดนามและชาวอินโดนีเซียสะท้อนถึงความสนใจที่เพิ่มขึ้นในศักยภาพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของอินโดนีเซียและมุ่งมั่นที่จะปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเล พร้อมกับการใช้มาตรการที่เข้มงวดเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมทางทะเลอย่างยั่งยืน

ที่มา: bisnis.tempoco.co วันที่ 1 สิงหาคม 2567

KKP ขยายการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงไปยังตลาดใหม่ ในตะวันออกกลาง และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกพร้อมรับภาวะเศรษฐกิจโลกที่เปลี่ยนแปลง

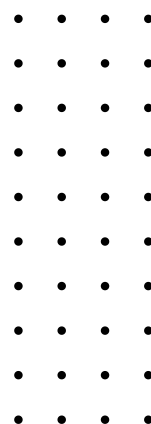

เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2567 นาย Budi Sulistyو อธิบดีกรมเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) ได้เปิดเผยในงานแถลงข่าวผลการปฏิบัติงานของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ช่วงไตรมาสแรก ปี 2567 ที่จัดขึ้น ณ อาคาร Mina Bahari ว่า KKP ได้พยายามขยายตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงไปยังภูมิภาคตะวันออกกลางและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกพร้อมรับกับความผันผวนและความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา นาย Budi ระบุว่า KKP กำลังมุ่งเน้นการขยายตลาดไปยังภูมิภาคที่ยังไม่มีการสำรวจ เช่น ตะวันออกกลาง และตลาดใหม่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออก เช่น เกาหลีใต้และฮ่องกง นอกจากนี้ การขยายตลาดนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนในตลาดหลัก เช่น สหรัฐฯ โดยการมีส่วนร่วมในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศของอินโดนีเซีย อาทิ งานที่กรุงบาร์เซโลนา ประเทศสเปน ทำให้เกิดการนำเข้ามากกว่า 151,000 ล้านบาทในระยะเวลา 3 วัน ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญในการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ประมงของประเทศ ที่สะท้อนถึงความสำเร็จในการสร้างความรู้จักและการเข้าถึงตลาดใหม่

นอกจากการขยายการส่งออกไปยังตะวันออกกลางและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกแล้ว KKP ยังให้ความสำคัญกับการเพิ่มการเข้าถึงตลาดในประเทศสำหรับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความร่วมมือกับผู้เพาะพันธุ์และผู้ประกอบการสัตว์น้ำในท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างการเจาะตลาดในประเทศ และ KKP อยู่ระหว่างการเจรจาตลาดนำเข้าเข้าผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของอินโดนีเซียกับสหภาพยุโรป ซึ่งแม้จะเผชิญกับความท้าทายระดับโลก แต่ตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของอินโดนีเซียยังคงเติบโต ทั้งนี้ ตลาดส่งออกสัตว์น้ำที่สำคัญของอินโดนีเซีย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ตลาดส่งออกที่ใหญ่ที่สุดด้วยมูลค่า 889.39 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามด้วยจีน มูลค่า 556.04 ล้านดอลลาร์สหรัฐอาเซียน มูลค่า 353.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ญี่ปุ่น มูลค่า 285.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และสหภาพยุโรป มูลค่า 193.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง อินโดนีเซีย วันที่ 1 สิงหาคม 2567

อินโดนีเซียส่งออกสัตว์ปีกและไข่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

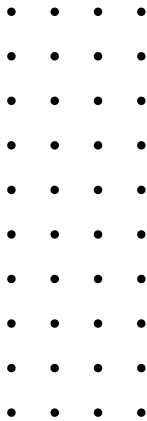

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ประกาศความสำเร็จในการพึ่งพาตนเองในการผลิตสัตว์ปีกและไข่ของประเทศ โดยปัจจุบันมีผลผลิตส่วนเกินที่สามารถส่งออกไปยังหลายประเทศได้แล้ว อาทิ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และ การ์ตา การเติบโตของภาคการเกษตรในประเทศได้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการเพิ่มผลผลิตอาหารและการขยายตลาดส่งออก อินโดนีเซียตั้งเป้าหมายที่จะเป็นผู้จัดหาอาหารให้กับโลกภายในปี 2576 โดยมุ่งเน้นการเพิ่มผลผลิตอาหารเพื่อรองรับความความท้าทายต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การส่งออกไก่และไข่ของอินโดนีเซียเติบโตอย่างมีนัยสำคัญ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 2.5 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2564 เป็น 5.1 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2566 และ ข้อมูลเดือนพฤษภาคม 2567 มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 3.1 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 52 และร้อยละ 34 เมื่อเทียบกับปี 2565 และ 2566 ตามลำดับ) การเติบโตนี้สะท้อนถึงความสำเร็จของนโยบายและกลยุทธ์ในการเสริมสร้างความสามารถในการผลิตและการส่งออกอาหารของอินโดนีเซีย พร้อมกับการพัฒนาและปรับปรุงภาคการเกษตรเพื่อรับมือกับความท้าทายทางสิ่งแวดล้อมและการตลาดระดับโลก

ภูมิภาคที่เป็นแหล่งส่งออกหลักของผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกและไข่จากอินโดนีเซีย ได้แก่ กรุงจาการ์ตา จ.ชวาตะวันตก จ.ชวาตะวันออก จ.ชวากลาง จ.นูซาเต็งการาตะวันออก และจ.หมู่เกาะเรียว นอกจากนี้ รมว. Amran ได้ระบุแผนการขยายการผลิตข้าว มุ่งเน้นการปรับปรุงพื้นที่ชุ่มน้ำและใช้ระบบการปลูกแบบบูรณาการในนาข้าวที่ราบลุ่ม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความถี่ในการปลูกและปรับปรุงประสิทธิภาพการเกษตร ความคืบหน้าครั้งนี้เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของอินโดนีเซียในการส่งเสริมภาคการเกษตรและสนับสนุนวิสัยทัศน์ในการเป็นผู้เล่นหลักในห่วงโซ่อุปทานอาหารระดับโลก การลงทุนด้านเทคโนโลยีการเกษตรและการพัฒนาที่ยั่งยืนถือเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันในตลาดอาหารระหว่างประเทศ

ที่มา : หนังสือพิมพ์ Antara วันที่ 2 สิงหาคม 2567

อินโดนีเซียก้าวสู่ผู้ส่งออกสาครายใหญ่อันดับสองของโลก

เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2567 นาย Agus Gumiwang Kartasasmita รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย(Kemenperin) เปิดเผยระหว่างการประชุมวิชาการระดับชาติว่าด้วยอุตสาหกรรมแปรรูปสาครของอินโดนีเซีย (The National Symposium on Sago Processing Industry) ณ กรุงจาการ์ตา ว่า อินโดนีเซียเป็นผู้ส่งออกสาครายใหญ่เป็นอันดับสองของโลก ในปี 2566 มีมูลค่าการส่งออกกว่าล้านเหรียญสหรัฐ มีพื้นที่ปลูกสาครประมาณ 5.5 ล้านเฮกตาร์ ถือว่าใหญ่ที่สุดในโลก คิดเป็นร้อยละ 85 ของพื้นที่ปลูกสาครทั่วโลกที่อยู่ที 6.5 ล้านเฮกตาร์ โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ 5.2 ล้านเฮกตาร์อยู่ในปาปัว ซึ่งปัจจุบันมีอัตราการใช้ยังประโยชน์ที่ดินในระดับต่ำ ข้อมูลจาก Business Research Insight คาดการณ์ว่าตลาดแป้งสาครทั่วโลกจะเติบโตถึง 557.13 ล้านเหรียญสหรัฐภายใน ปี 2574 ดังนั้นเพื่อสนับสนุนการเติบโตนี้ Kemenperin มีเป้าหมายในการพัฒนาอุตสาหกรรมสาครให้ครอบคลุมการผลิตที่หลากหลาย ตั้งแต่ผลิตภัณฑ์อาหาร เช่น แป้งสาคร เส้นบะหมี่ และอาหารจากสาคร ไปจนถึงผลิตภัณฑ์ที่มีใช้อาหาร เช่น บรรจุภัณฑ์ชีวภาพ การพัฒนานี้สอดคล้องกับความพยายามของอินโดนีเซียในการเพิ่มความมั่นคงด้านอาหาร เนื่องจากสาครเป็นพืชพื้นเมืองของอินโดนีเซียที่ให้ผลผลิตแป้งสูงสุดเมื่อเทียบกับพืชที่ผลิตแป้งชนิดอื่นๆ และสาครยังมีคุณสมบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยอัตราการดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ได้สูง ช่วยลดภาวะโลกร้อนได้

เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมสาคร Kemenperin มุ่งมั่นที่จะเพิ่มการแปรรูปสาครอย่างต่อเนื่องผ่านการพัฒนาความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ การอำนวยความสะดวกในความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมแปรรูปสาครและอุตสาหกรรมผู้ใช้ และการปรับโครงสร้างเครื่องจักรหรืออุปกรณ์สำหรับแปรรูปสาคร นอกจากนี้ Kemenperin ได้ประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทั้งในระดับกลางและระดับภูมิภาค เพื่อเร่งส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสาคร การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งนี้ยังมีการจัดนิทรรศการ “Industrial Exhibition Plaza” ที่รวบรวมหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคอุตสาหกรรม รวมถึงการลงนามข้อตกลงความร่วมมือระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและหน่วยงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติเพื่อพัฒนาข้าวสาครสำเร็จรูป ซึ่งสะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสาครและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ที่มา: หนังสือพิมพ์ emitenews วันที่ 2 สิงหาคม 2567

BARANTIN เน้นการเปิดตลาดส่งออกเห็ดเข็มทองจากไทย ต้องปฏิบัติตามความมั่นคงทางชีวภาพและความปลอดภัยอาหาร

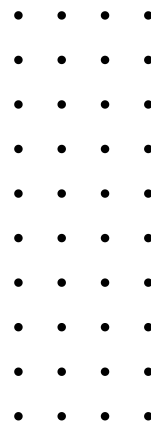

เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2567 นาย Bambang ผู้อำนวยการฝ่ายกักกันพืช หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Barantin) ได้หารือกับนายประพันธ์ ดิษยทัต เอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา ณ ห้องประชุม Barantin โดยนาย Bambang แจ้งยืนยันว่า การขอเปิดตลาดส่งออกเห็ดเข็มทองจากประเทศไทยมายังอินโดนีเซียจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความมั่นคงทางชีวภาพ (Biosecurity Protection) ซึ่งรวมถึงสุขอนามัยพืช (Plant Health) และความปลอดภัยด้านอาหาร (food safety) ผลิตภัณฑ์จากพืชที่นำเข้ามายังอินโดนีเซีย รวมถึงเห็ดเข็มทอง (Enoki) ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดการกักกันโรคพืชและข้อกำหนดด้านความปลอดภัยด้านอาหารสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารสดที่มีแหล่งกำเนิดจากพืช (Fresh Food of Plant Origin: FFPO) ก่อนที่จะได้รับอนุญาตให้มีการนำเข้า การเปิดตลาดส่งออกเห็ดเข็มทองจากประเทศไทยมายังอินโดนีเซียครั้งแรกจะต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากศัตรูพืช (Pest Risk Analysis: PRA) และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดความปลอดภัยด้านอาหาร โดยต้องเพิ่มเห็ดเข็มทองในขอบเขตของผลิตภัณฑ์ที่ได้ขึ้นทะเบียนในห้องปฏิบัติการทดสอบความปลอดภัยอาหารของไทย ซึ่งขั้นตอนนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยสามารถดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกันได้

นาย Bambang ได้ชี้แจงถึงบทบาทของ Barantin ในการลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับศัตรูพืชและโรคพืช ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของพืชและมนุษย์ รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพของอินโดนีเซีย เพื่อป้องกันความเสี่ยงทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียที่อาจเกิดขึ้นจากการนำเข้าสินค้าพืช นอกจากนี้ Barantin จะดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากศัตรูพืช (PRA) โดยทีมผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดมาตรการสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากพืชเข้าสู่อินโดนีเซีย ขณะที่การขึ้นทะเบียนห้องปฏิบัติการในประเทศผู้ส่งออกที่มีขอบเขตในการทดสอบความปลอดภัยด้านอาหาร จะช่วยลดขั้นตอนการตรวจสอบศัตรูพืชซ้ำซ้อนจาก Barantin ปัจจุบันอินโดนีเซียได้ประกาศรับรองห้องปฏิบัติการที่ได้รับการอนุญาตให้ออกใบรับรองการวิเคราะห์ (Certificate of analysis: COA) ทดสอบความปลอดภัยด้านอาหารจากประเทศไทยจำนวน 8 แห่ง ซึ่งครอบคลุมผลิตภัณฑ์พืชทั้งหมด 13 รายการ

ที่มา: หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย วันที่ 4 สิงหาคม 2567

คาดเศรษฐกิจอินโดนีเซียโตร้อยละ 5.01 ในไตรมาส 2 ของปี 2567

เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2567 นาย Teuku Riefky นักเศรษฐศาสตร์จากสถาบันวิจัยเศรษฐกิจและสังคม (Institute for Economic and Community Research) คณะเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ (Faculty of Economics and Business) มหาวิทยาลัยอินโดนีเซีย (UI) ได้เปิดเผยว่า เศรษฐกิจอินโดนีเซียโดยในไตรมาสที่สองของปี 2567 ค่อนข้างอ่อนแอเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า คาดว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) จะเติบโตในช่วงร้อยละ 4.97 - 5.01 เนื่องจากไม่มีปัจจัยขับเคลื่อนให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามฤดูกาล ความไม่แน่นอนของสถานการณ์โลก และปัญหาเชิงโครงสร้างภายในประเทศที่ดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเติบโตของ GDP นอกจากนี้ ความไม่แน่นอนทิศทางนโยบายของรัฐบาลชุดใหม่ทำให้ผู้ประกอบการแนวโน้มชะลอการใช้จ่าย และนักลงทุนเลือกที่จะรอและติดตามสถานการณ์ (wait-and-see approach)

นาย Riefky ให้ข้อมูลต่อไปว่าความไม่แน่นอนของนโยบายของประเทศในช่วงการเปลี่ยนผ่านของรัฐบาล รวมถึงความไม่แน่นอนที่เกิดจากการดำเนินการของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา (Federal Reserve's actions) ส่งผลให้เกิดการไหลออกของเงินทุนในไตรมาสนี้ ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้ค่าเงินรูเปียห์ของอินโดนีเซียอ่อนค่าลงถึงร้อยละ 6.33 ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2567 และอาจทำให้การเติบโตของ GDP ในไตรมาสที่สองปี 2567 ชะลอตัวลง อย่างไรก็ตาม การเติบโตของ GDP ของอินโดนีเซียยังคงได้รับแรงหนุนจากการตุลการค่า โดยได้ตุลอยู่ที่ประมาณ 8,040 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.82 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า และร้อยละ 8.42 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งมาจากความต้องการทั่วโลกที่เพิ่มขึ้นและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่สูงขึ้น นอกจากนี้ การลงทุนรวมที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ในไตรมาสที่สองของปี 2567 มีมูลค่ากว่า 217.3 ล้านดอลลาร์รูเปียห์ เติบโตขึ้นร้อยละ 6.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า

ในไตรมาสที่สองของปี 2567 การลงทุนจากต่างประเทศและในประเทศรวมกันมีมูลค่า 428.4 ล้านดอลลาร์รูเปียห์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า และเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.5 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า การเพิ่มขึ้นนี้ได้ช่วยการสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ คาดการณ์ GDP ในไตรมาสที่สองของปี 2567 จะเติบโตร้อยละ 4.99 โดยมีช่วงประมาณการระหว่าง 4.97 - 5.01 และ GDP สำหรับปีงบประมาณ 2567 จะอยู่ในช่วงประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 5 - 5.1 การเพิ่มขึ้นของการลงทุนทั้งจากต่างประเทศและในประเทศสะท้อนถึงความเชื่อมั่นในเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย และมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ การคาดการณ์ GDP ที่ดีในไตรมาสที่สองในปีงบประมาณ 2567 แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งและความยั่งยืนของการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะกลาง

ที่มา: Medcom.id วันที่ 5 สิงหาคม 2567

อินโดฯ - เวียดนามวางแผนขยายความร่วมมือ เพาะเลี้ยงปูน้ำและสาหร่ายทะเล

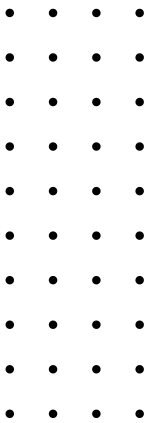

เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2567 นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ได้หารือร่วมกับนาย Phung Duc Tien รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทของเวียดนามในการประชุม The Lobster Farming Location Penyaringan Village จัดขึ้นที่ จ.บาห์ลี โดย ร.มว. Trenggono เปิดเผยว่า KKP เตรียมขยายความร่วมมือด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกับเวียดนาม โดยมุ่งเน้นการเพาะเลี้ยงปลาปูน้ำและสาหร่ายทะเลในอนาคต หลังจากที่ประสบความสำเร็จในด้านการเพาะเลี้ยงกุ้งล็อบสเตอร์ที่เมือง Jembrana จ.บาห์ลี โดยการนำเทคนิคการเพาะเลี้ยงที่ใช้ในเวียดนาม ซึ่งรวมถึงการใช้กระชังและการเพาะเลี้ยงที่ระดับความลึก 15- 20 เมตร รวมถึงขั้นตอนการจัดการตัวอ่อนกุ้งล็อบสเตอร์ (Clear Lobster Seed: BBL) การคัดเลือก และการควบคุมคุณภาพ BBL จากชาวประมงที่ศูนย์กักกันสัตว์น้ำก่อนขนย้ายไปยังหน่วยเพาะเลี้ยง ปัจจุบันการเพาะเลี้ยงกุ้งล็อบสเตอร์อยู่ในขั้นตอนการดูแลสุขภาพกุ้ง (Maintenance stage) เป็นระยะเวลา 3 เดือน

ร.มว. Trenggono ได้แสดงความขอบคุณต่อกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทของเวียดนามสำหรับการสนับสนุนการพัฒนาประมงในอินโดนีเซีย โดยเฉพาะด้านการเพาะเลี้ยงกุ้งล็อบสเตอร์ และเน้นย้ำว่ามีความก้าวหน้าหลายประการในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมถึงการถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการการเพาะเลี้ยงกุ้งล็อบสเตอร์จากเวียดนามไปยังอินโดนีเซีย การพัฒนาขั้นตอนการปฏิบัติตามมาตรฐานสำหรับการดูแลรักษากุ้งล็อบสเตอร์ที่ใช้ในเวียดนามช่วยลดความเสี่ยงของการเสียชีวิตและเพิ่มอัตราการรอดชีวิตของกุ้งล็อบสเตอร์ที่เพาะเลี้ยงในอินโดนีเซีย ในขณะเดียวกัน นาย Phung Duc Tien รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและพัฒนาชนบทของเวียดนาม ได้แสดงความยินดีและพร้อมที่จะเสริมสร้างความร่วมมือในด้านการเพาะเลี้ยงปลาปูน้ำและสาหร่ายทะเล ผ่านการลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MoU) เนื่องจากอินโดนีเซียมีศักยภาพสูงในด้านการเพาะเลี้ยงปลาปูน้ำและสาหร่ายทะเล

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 6 สิงหาคม 2567

จับตาการนำเข้าข้าวปี 2567 สูงสุดเป็นประวัติการณ์

การคาดการณ์ล่าสุดเกี่ยวกับข้อมูลสมดุลข้าวแห่งชาติปี 2567 ซึ่งได้รับการปรับปรุงเมื่อเดือนพฤษภาคม 2567 ระบุว่าอินโดนีเซียมีศักยภาพในการนำเข้าข้าวสูงถึง 5.17 ล้านตันตลอดปี 2567 โดยการนำเข้าจริงตั้งแต่เดือนมกราคม - เมษายน 2567 อยู่ที่ 1.77 ล้านตัน และมีแผนจะนำเข้าข้าวอีก 3.4 ล้านตัน ในช่วงเดือนพฤษภาคม - ธันวาคม 2567 ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่น่ากังวลเกี่ยวกับการนำเข้าข้าว ในปี 2566 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวสูงถึง 3.06 ล้านตัน หากการนำเข้าข้าวในปี 2567 บรรลุเป้าหมายที่ 5.17 ล้านตัน จะเป็นสถิติการนำเข้าข้าวสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ มากกว่าการนำเข้าข้าวสูงสุดในปี 2542 ที่ 4.75 ล้านตัน และอินโดนีเซียจะกลายเป็นประเทศผู้นำเข้าข้าวที่มากที่สุดในโลก แซงฟิลิปปินส์ซึ่งนำเข้าข้าวเฉลี่ยปีละประมาณ 4 ล้านตัน

การคาดการณ์การนำเข้าข้าวที่คาดว่าจะสูงถึง 5 ล้านตันในปี 2567 เป็นผลมาจากการลดลงอย่างมากของผลผลิตข้าวในประเทศ การผลิตข้าวตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนกรกฎาคม 2567 คาดว่าจะลดลงประมาณ 2.47 ล้านตันหรือคิดเป็นร้อยละ 13.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า แม้ว่ารัฐบาลจะพยายามแก้ไขสถานการณ์ด้วยมาตรการต่างๆ แต่การผลิตข้าวของประเทศที่ลดลงยังคงสะท้อนถึงแนวโน้มการลดกำลังการผลิตข้าวของประเทศในช่วง 6 ปีที่ผ่านมา จากการผลิตที่ 33.9 ล้านตัน ในปี 2561 ลดลงเหลือ 30.9 ล้านตัน ในปี 2566 ในขณะที่การบริโภคข้าวต่อปีมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ทำให้ช่องว่างระหว่างการผลิตและการบริโภคข้าวกว้างขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้การนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Kompas วันที่ 8 สิงหาคม 2567

กระทรวงเกษตรแต่งตั้ง โยกย้ายผู้บริหารระดับสูง เร่งพัฒนาภาคการเกษตรของประเทศ

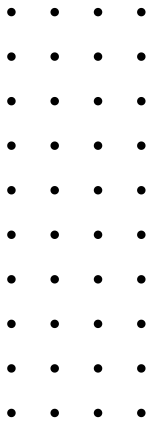
เมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรได้แต่งตั้งโยกย้าย 10 ข้าราชการระดับสูงในสังกัดกระทรวงเกษตร เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานท่ามกลางวิกฤตอาหารที่ส่งผลกระทบต่อโลก ดังนี้

ลำดับ	ชื่อผู้บริหาร	ได้รับการแต่งตั้งดำรงตำแหน่ง
1	นาย Andi Nur Alamsyah	อธิบดีกรมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกการเกษตร (Director General of Agricultural Infrastructure and Facilities) แทนนาย Ali Jamil ที่ย้ายไปดำรงตำแหน่งรักษาการเลขาธิการกระทรวง (Acting Secretary General) และเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ ประจำรัฐมนตรีด้านโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
2	นาย Yudi Sastro	อธิบดีกรมพืชอาหาร (Director General of Food Crops) แทนนาย Suwandi ที่ย้ายไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรีด้านการลงทุนภาคการเกษตร
3	นาย Agung Suganda	อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (Director General of Animal Husbandry and Animal Health) แทน Dr. Nasrullah ที่ย้ายไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรีด้านการค้าและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
4	นาง Idha Widi Arsanti	หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการเกษตรและพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Head of the Agricultural Extension and Human Resources Development Agency: BPPSDMP)
5	นาย Heru Tri Widarto	รักษาการอธิบดีกรมพื้นที่เพาะปลูก (Acting Director General of Plantations)
6	นาย Taufiq Ratule	รักษาการอธิบดีกรมพืชสวน (Acting Director General of Horticulture)
7	นาย Prihasto Setyanto	เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรีด้านสิ่งแวดล้อมภาคการเกษตร

รมว. Amran กล่าวว่า การเข้ารับตำแหน่งในครั้งนี้นับว่าจะได้รับแต่งตั้ง โยกย้าย ในฐานะผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ ภารกิจหลักที่ต้องดำเนินการคือการเพิ่มการผลิตเพื่อเสริมสร้างความพร้อมด้านอาหารภายในประเทศ เนื่องจากปัจจุบันยังมีอีก 13 จังหวัดเป้าหมายในการเพิ่มผลผลิตที่ต้องร่วมกันเฝ้าระวังเพื่อเสริมสร้างอาหารที่มีอยู่ ซึ่งขณะนี้ เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของกระทรวงเกษตร และฝ่ายต่างๆ จะต้องร่วมมือกันเพื่ออนาคตที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้นของประเทศ เพื่อให้อินโดนีเซียสามารถเอาชนะความท้าทายของปรากฏการณ์เอลนีโญ และกลายเป็นประเทศที่สามารถพึ่งพาตนเองด้านอาหารหรือเป็นคลังอาหารของโลกได้ภายในสามปีข้างหน้า

ที่มา: กระทรวงเกษตร วันที่ 11 สิงหาคม 2567

อินโดฯ ส่งออกผลิตภัณฑ์ปลาทูน่าแปรรูปไปญี่ปุ่น ได้รับยกเว้นภาษี 0%

นาย Budi Sulistiyo อธิบดีกรมเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง (PDSPKP) กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า การส่งออกผลิตภัณฑ์ทูน่าแปรรูปหลายรายการจากอินโดนีเซียจะสามารถนำเข้าญี่ปุ่นโดยได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า 0% คาดว่าจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการลงทุนของอุตสาหกรรมปลาทูน่าของอินโดนีเซีย โดยผลิตภัณฑ์ทั้งสินค้า 4 รายการที่ได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า 0% ได้แก่

- 1) ปลาทูน่าท้องแถบและปลาทูน่าชนิดอื่นๆ (Skipjack and other bonito) ในภาชนะปิดสนิท (HS 1604.14.010)
- 2) ปลาทูน่าท้องแถบและปลาโอชนิดอื่นๆ (Skipjack and other bonito) ที่ต้มและตากแห้ง (HS 1604.14.091)
- 3) ปลาทูน่าในภาชนะปิดสนิท (HS 1604.14.092) และ
- 4) ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (HS 1604.14.099)

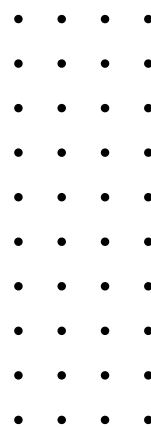
โดยการยกเว้นภาษีนำเข้า 0% เป็นผลจากพิธีสารการแก้ไขข้อตกลงความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโดนีเซีย-ญี่ปุ่น (The Indonesia-Japan Economic Partnership Agreement: IJEPA) ซึ่งลงนามเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2567 โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าอินโดนีเซียและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของญี่ปุ่น ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ 2 รายการ คือ HS 1604.14.091 และ HS 1604.14.099 จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเพิ่มเติม เช่น ความยาวของวัตถุดิบขั้นต่ำ 30 cm ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเหล่านี้ KKP และกระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมงของญี่ปุ่น (Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries: MAFF) กำลังสรุปขั้นตอนการปฏิบัติงานผ่านใบรับรองที่ตกลงร่วมกัน โดยอินโดนีเซียเสนอให้ใช้ใบรับรองการจับสัตว์น้ำ (Fish Catch Certificate: SHTI) เพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับโครงการเอกสารการจับสัตว์น้ำ (JCDS) ของญี่ปุ่น

นอกจากผลิตภัณฑ์แปรรูป 4 รายการที่ได้รับการยกเว้นภาษี 0% แล้ว ผลิตภัณฑ์ประมงอื่นๆ อีก 67 รายการ เช่น ปลาทูน่าครีบน้ำเงินแช่แข็ง เนื้อปลานิลสด เนื้อปลาฉลามแช่แข็ง หอย กุ้งมังกรแปรรูป และปูแช่แข็ง ก็จะได้รับยกเว้นภาษี 0% ในตลาดญี่ปุ่นเช่นกัน ข้อตกลงเหล่านี้จะมีผลบังคับใช้หลังจากที่รัฐสภาของทั้งสองประเทศให้สัตยาบัน ก่อนหน้านั้น นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้ประกาศให้ปี 2567 เป็น "ปีแห่งปลาทูน่า" (Year of Tuna) โดยตั้งเป้าที่จะเสริมสร้างการเข้าถึงตลาดผ่านการสร้างแบรนด์อาหารทะเลของอินโดนีเซียว่าปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยั่งยืน ซึ่งตั้งต่อผู้บริโภคทั้งชาวอินโดนีเซียและทั่วโลก

นอกจากนี้ พิธีสารดังกล่าวยังขยายการเข้าถึงตลาดสำหรับสินค้าและบริการต่างๆ ของอินโดนีเซีย โดยญี่ปุ่นเตรียมอนุญาตให้นำเข้าผลิตภัณฑ์ของอินโดนีเซีย 112 รายการ ในขณะที่อินโดนีเซียจะตอบแทนด้วยการอนุญาตนำเข้าผลิตภัณฑ์จากญี่ปุ่น 25 รายการ ซึ่งรวมถึงเหล็ก เหล็กกล้า และสินค้ายานยนต์ คาดว่าการเปลี่ยนแปลงของ IJEPA จะทำให้การส่งออกของอินโดนีเซียไปยังญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 11.6 ต่อปี ตั้งแต่ปี 2567 - 2576 โดยมูลค่าการส่งออกทั้งหมดคาดว่าจะสูงถึง 35,900 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2571 เพิ่มขึ้นร้อยละ 58 ตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา

ที่มา: ข่าวประชาสัมพันธ์ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 13 สิงหาคม 2567

กระทรวงเกษตรสนับสนุนไก่เนื้อมีชีวิตในบินตันเพื่อส่งออกไปยังสิงคโปร์

เพื่อตอบสนองปริมาณความต้องการไก่เนื้อมีชีวิตที่เพิ่มขึ้นในสิงคโปร์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย โดยกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ได้ให้คำแนะนำแก่ฟาร์มเลี้ยงไก่เนื้อบนเกาะบินตัน จ.หมู่เกาะรีเวิว ที่ส่งออกไก่เนื้อมีชีวิตไปยังสิงคโปร์ที่ดำเนินกิจการมาตั้งแต่ปี 2566 โดยบริษัท PT. Indojaya Agrinusa ซึ่งเป็นเจ้าของฟาร์ม 2 แห่งในบริเวณ Gunung Kijang ที่สามารถส่งออกไก่เนื้อมีชีวิตไปยังสิงคโปร์ได้ถึง 110,796 ตัว ดังนั้น จึงมีความพยายามที่จะเพิ่มปริมาณการส่งออกไก่เนื้อมีชีวิต โดยการพัฒนาเลี้ยงไก่เนื้อเพื่อตอบสนองความต้องการและให้เป็นไปตามข้อกำหนดด้านสุขภาพสัตว์ของสิงคโปร์ เพื่อให้ได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลสิงคโปร์ และเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2567 สำนักงานอาหารแห่งสิงคโปร์ (The Singapore Food Agency; SFA) พร้อมด้วยทีมงานจาก 1) กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ 2) หน่วยงานความมั่นคงทางอาหาร การเกษตร และบริการด้านความยืดหยุ่นทางอาหาร จ.หมู่เกาะรีเวิว และ 3) หน่วยงานความมั่นคงทางอาหารและบริการด้านการเกษตร เขตบินตัน ได้เข้าตรวจสอบฟาร์ม Toapaya Asri ตำบล Toapaya เขตบินตัน

นาย Imron Suandy ผู้อำนวยการกองสุขภาพสัตว์ (Directorate of Animal Health) เน้นย้ำว่ารัฐบาลอินโดนีเซียให้การรับรองการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขภาพสำหรับไก่เนื้อมีชีวิตที่ส่งออกจากอินโดนีเซียไปยังสิงคโปร์ที่ปลอดภัยจากโรค เช่น ไข้หวัดนก (Avian Flu disease) โรคติดเชื้อซาลโมเนลลา (Salmonella) และโรคสัตว์ปีกอื่นๆ ดำเนินการโดยกองสุขภาพสัตว์ผ่านการทดสอบในห้องปฏิบัติการ ให้กับฟาร์มที่ได้รับการพิสูจน์ว่าดำเนินการเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่องในไก่ โรงเรือน และสภาพแวดล้อมโดยรอบ ด้วยเหตุนี้ การควบคุมโรคสัตว์ติดเชื้อในอินโดนีเซีย ฟาร์มไก่เนื้อจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยทางชีวภาพที่เข้มงวด มีข้อจำกัดในการเคลื่อนย้ายคน สินค้า และสัตว์ทั้งขาเข้าและขาออก เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรค นอกจากนี้ ความปลอดภัยทางชีวภาพแล้ว ความสะอาดของโรงเรือน การฆ่าเชื้อ การฉีดวัคซีน และการให้วิตามินยังคงต้องดำเนินต่อไปเพื่อป้องกันและปรับปรุงสุขภาพของไก่ด้วย ทั้งนี้ แหล่งผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์เพื่อการส่งออก โดยเฉพาะสัตว์ปีกจากอินโดนีเซียกำลังขยายตัว เนื่องจากสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานสุขภาพสัตว์ระดับสากลได้ และได้รับการพิจารณาจากตลาดต่างประเทศมากขึ้น

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 13 สิงหาคม 2567

กระทรวงเกษตรเร่งติดตั้งเครื่องสูบน้ำรับภัยแล้งระยะยาว

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย (Mentan) ยืนยันว่าการติดตั้งเครื่องสูบน้ำจะดำเนินต่อไปและขยายพื้นที่ไปทั่วประเทศ โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคกลางที่ประสบภัยแล้งรุนแรงอันเนื่องมาจากปรากฏการณ์เอลนีโญ โครงการติดตั้งเครื่องสูบน้ำเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ต้นปี 2567 รวม Amran คาดว่าภัยคุกคามจากสภาพอากาศจะขัดขวางทำให้การผลิตอาหารหยุดชะงัก จนถึงวันที่ 7 สิงหาคม 2567 มีการขยายพื้นที่เพาะปลูก (Expansion of the planted area: PAT) ถึง 915,394 เฮกตาร์ ความสำเร็จของโครงการ PAT ได้รับการสนับสนุนจากการกระจายเครื่องสูบน้ำไปยังทุกภูมิภาคเพื่อเร่งสูบน้ำครอบคลุมพื้นที่กว่า 716,293 เฮกตาร์ สำหรับปีนี้ได้จัดสรรความช่วยเหลือเครื่องสูบน้ำ 62,378 เครื่อง และสำหรับงานชลประทานอีก 9,904 เครื่อง ซึ่งจะส่งผลดีต่อเกษตรกรในภูมิภาคต่างๆ โดยรวม Amran ขอให้ผู้ว่าราชการ ผู้สำเร็จราชการ และนายกเทศมนตรีทั่วประเทศให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวเป็นพิเศษ

ขณะเดียวกัน นาง Dwikorita Karnawati รักษาการหัวหน้าสำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศ และธรณีฟิสิกส์ (BMKG) เปิดเผยว่าจากข้อมูลการติดตามสภาพอากาศ วันที่ไม่มีฝนตก (Days Without Rain: HTH) ในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม 2567 แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ของจ.ชวากลาง จ.ชวตะวันออก จ.นุซาเต็งการาตะวันตก และ จ.นุซาเต็งการาตะวันออก ประสบกับปัญหาภัยแล้งที่ยาวนาน กล่าวคือ ไม่มีฝนตกติดต่อกันนานกว่า 60 วัน ภัยแล้งรุนแรงยาวนานที่สุดเกิดขึ้นในจ.นุซาเต็งการาตะวันออก ไม่มีฝนตกนานถึง 102 วัน สำหรับการวิเคราะห์ปริมาณน้ำฝนและลักษณะของฝนในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา แสดงให้เห็นอีกด้วยว่าภัยแล้งขยายพื้นที่ครอบคลุมของเกาะสุมาตรา ชวา บาห์ลี นุซาเต็งการาตะวันตก นุซาเต็งการาตะวันออก กาลีมันตัน และบางส่วนของสุลาเวสี โดยมีปริมาณฝนเฉลี่ยน้อยกว่า 20 มิลลิเมตร/ทศวรรษ โดยจากการติดตาม HTH และเพื่อสามารถตอบสนองความมั่นคงด้านอาหารแห่งชาติได้ในอนาคต ได้เรียกร้องให้เกษตรกรปรับรูปแบบการเพาะปลูก โดยเฉพาะพืชผลทางการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้งทันที รวมทั้งขอให้ตระหนักถึงความเสี่ยงต่อการเกิดไฟป่าด้วย

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 14 สิงหาคม 2567

ตรวจสอบทุจริตที่อาจเกิดขึ้นจากค่าปรับในการนำเข้าข้าว

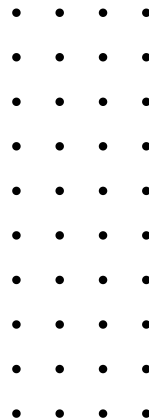
กรมศุลกากรและสรรพสามิต (Directorate General of Customs and Excise: DJBC) กระทรวงการคลัง ระบุว่า มีตู้สินค้าจำนวน 1,600 ตู้ ที่บรรจุข้าวนำเข้า 490,000 ตัน ถูกกักไว้ที่ท่าเรือ Tanjung Priok กรุงจาการ์ตา และท่าเรือ Tanjung Perak เมืองสุราบายา จ.ชวาตะวันออก ส่งผลให้ หน่วยงาน BULOG ต้องจ่ายค่าปรับที่เกิดจากค่าใช้จ่ายในการใช้ท่าเรือของตู้สินค้า (Demurrage Charge) และความล่าช้าในการคืนตู้ให้กับสายเรือ (Detention Charge) ตามเวลาที่กำหนดตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา มูลค่ากว่า 350,000 ล้านบาท ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าปัญหาการกำกับดูแลการนำเข้าข้าวที่เกิดขึ้นไม่ใช่เพียงปัญหาด้านเทคนิคในการขนถ่ายสินค้า (Unloading and Loading) เท่านั้น แต่ตู้สินค้าที่ถูกกักไว้เป็นผลมาจากการวางแผนการนำเข้าที่ขาดความรอบคอบ และมีข้อบ่งชี้ถึงความผิดปกติในกระบวนการจัดหาข้าวดังกล่าว

ในขณะที่ BULOG ให้ข้อมูลว่าความล่าช้าในการขนถ่ายสินค้าเกิดจากปัญหาทางเทคนิค เช่น ความล่าช้าของเรือ เนื่องจากปัญหาสภาพอากาศ หรือวันหยุด อย่างไรก็ตาม ตามรายงานของกรมศุลกากรและสรรพสามิต ระบุว่าตู้คอนเทนเนอร์ที่บรรจุข้าวนำเข้าถูกกักไว้เนื่องจากปัญหาด้านเอกสารนำเข้า นอกจากนี้ คณะกรรมการปราบปรามคอร์รัปชัน (The Corruption Eradication Commission: KPK) กำลังดำเนินการสอบสวนปัญหานี้หลังได้รับการร้องเรียนจากสถาบันแห่งหนึ่งที่ระบุว่า การกักข้าวนำเข้าที่ท่าเรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดซื้อที่มีปัญหาจากเวียดนาม รวมถึงการโก่งราคา (Price inflation) ซึ่งปัญหานี้จะไม่เกิดขึ้นหาก BULOG มีขั้นตอนการวางแผนงานที่ดี และเทคนิคกระบวนการจัดหาข้าวนำเข้าที่มีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ค่าปรับที่เกิดจากค่า Demurrage (ค่าเสียเวลาที่ไม่ได้นำตู้คอนเทนเนอร์ออกจากท่าเรือตามเวลาที่กำหนด) และ Detention (ค่าเสียเวลาที่คืนตู้คอนเทนเนอร์ให้กับสายเรือไม่ได้ตามเวลาที่กำหนด) จะเป็นภาระเพิ่มเติมในการจัดหาข้าวนำเข้า เนื่องจากข้าวนำเข้าดังกล่าวจะถูกใช้เป็นข้าวสำรองของรัฐบาล (Government's Rice Reserve: CBP) สำหรับโครงการการรักษาเสถียรภาพราคาและอุปทาน (price and supply stabilization: SPHP) ซึ่งท้ายที่สุด BULOG จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบและกลายเป็นความสูญเสียของรัฐ และปัญหาเช่นนี้มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก เนื่องจาก BULOG จะยังคงนำเข้าข้าวสูงถึง 4 ล้านตัน ภายในสิ้นปีนี้ เพื่อรองรับปริมาณการผลิตที่ลดลง

ที่มา: หนังสือพิมพ์ Tempo วันที่ 15 สิงหาคม 2567

KKP สนับสนุนเป้าหมายความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติผ่านเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

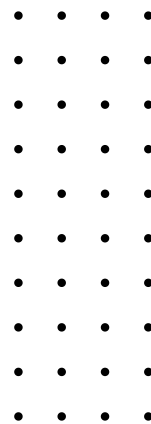
นาย Victor Gustaaf Manoppo อธิบดีกรมการจัดการทางทะเลและพื้นที่ทางทะเล กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) เปิดเผยว่า KKP ให้การสนับสนุนโครงการเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) เพื่อบรรลุเป้าหมายระดับชาติของแผนปฏิบัติการและกลยุทธ์ความหลากหลายทางชีวภาพของอินโดนีเซีย (Indonesia Biodiversity Strategy and Action Plan: IBSAP) และเป้าหมายระดับโลกของกรอบความหลากหลายทางชีวภาพระดับโลกคุนหมิง-มอนทรีออล (The Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework: KMGBF) KKP ซึ่งรับผิดชอบด้านความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลและชายฝั่ง ได้ตั้งเป้าหมายที่จะดำเนินโครงการเศรษฐกิจสีน้ำเงินเชิงยุทธศาสตร์ 5 โครงการจนถึงปี 2588 ซึ่งมุ่งเน้นการปกป้องและใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลอย่างยั่งยืน

การริเริ่มของ KKP ร่วมกับพันธมิตรในการจัดหาเงินทุนเพื่อการอนุรักษ์และจัดการความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลนั้นมี 2 แหล่งหลัก ได้แก่ 1. พันธบัตรปะการังอินโดนีเซีย มูลค่า 10 ล้านเหรียญสหรัฐ เพื่อระดมทุนสำหรับการอนุรักษ์แนวปะการัง และ 2. การแปลงหนี้เป็นทุนธรรมชาติ (Debt for Nature Swap: DNS) มูลค่า 35 ล้านเหรียญสหรัฐ สำหรับโครงการอนุรักษ์แนวปะการัง ทั้ง 2 กลยุทธ์นี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการระดับชาติ IBSAP โดยเฉพาะการเพิ่มการสนับสนุนทรัพยากรทางการเงินสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเล การใช้เครื่องมือ Ocean Accounting และ Ocean Big Data ของ KKP เพื่อประเมินและติดตามประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรทางทะเล มีข้อมูลที่ชัดเจนและแม่นยำมากขึ้นโดย IBSAP เป็นแผนปฏิบัติการและกลยุทธ์ความหลากหลายทางชีวภาพของอินโดนีเซียในปี 2568 – 2588 ที่เปิดตัวเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2567 ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานแผนพัฒนาแห่งชาติ (Bappenas) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ

- 1) มุ่งเน้นการจัดการและการใช้ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
- 2) เสริมสร้างการอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง
- 3) การเชื่อมโยงกับกรอบความหลากหลายทางชีวภาพระดับโลกคุนหมิง-มอนทรีออล (KMGBF) ที่นำเสนอในการประชุมครั้งที่ 15 ของภาคีสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (Convention on Biological Diversity: CBD) เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายระดับโลก เอกสาร IBSAP จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของอินโดนีเซียในอีกสองทศวรรษข้างหน้า และมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ประเทศสามารถบรรลุเป้าหมายทั้งในระดับประเทศและระดับโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 17 สิงหาคม 2567

อินโดนีเซียตั้งเป้าเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ที่สุดของโลกภายในปี 2568

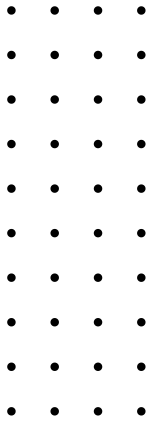

เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2567 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้เปิดเผยในการแถลงข่าวของ RAPBN ประจำปี 2568 ว่าอินโดนีเซียมุ่งหวังที่จะเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรรายใหญ่ที่สุดของโลกภายในปี 2568 นาย และย้ำถึงแผนการของรัฐบาลที่มุ่งยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญหลายประเภท เช่น ข้าว ข้าวโพด ถั่วเหลือง พริกชนิดต่างๆ หอมแดง อ้อย มะพร้าว โกโก้ เนื้อวัว เนื้อควาย และสัตว์ปีก รัฐบาลจะดำเนินการตามกลยุทธ์หลายประการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ รวมถึง 1) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำ (Swamp Land) 2) การพัฒนาระบบชลประทานในพื้นที่ที่ต้องพึ่งพาน้ำฝน 3. การสร้างทุ่งนาใหม่เพิ่มพื้นที่ปลูกพืช 4) การปรับปรุงเครื่องมือทางการเกษตร และ 5) การเสริมสร้างบริการขยายการเกษตร โดยมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าและความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรของอินโดนีเซียในตลาดโลก จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรม เพิ่มความยั่งยืนของอุตสาหกรรมเกษตร และสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมถึงการพัฒนาชุมชนในพื้นที่ชนบท การริเริ่มนี้สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการเติบโตของภาคเกษตรกรรมและส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหาร

นอกจากนี้ นาย Sudryono ได้กล่าวถึงผลที่ได้รับในระยะยาวของโครงการสร้างทุ่งนา โดยคาดว่าจะเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจนในอีก 35 ปีข้างหน้า จะส่งผลให้อินโดนีเซียไม่เพียงแต่พึ่งพาตนเองในการผลิตข้าว แต่ยังมีหวังที่จะเป็นหนึ่งในประเทศผู้ส่งออกข้าวที่สำคัญของโลก ข้าวไม่เพียงเป็นอาหารหลัก แต่ยังเป็นเครื่องมือในการค้าและการทูต สามารถสนับสนุนประเทศต่างๆ ที่ต้องการความช่วยเหลือ รวมถึงประเทศที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง อีกด้านหนึ่งนาง Sri Mulyani Indrawati รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เน้นย้ำถึงความสำคัญของความมั่นคงด้านอาหารภายใต้การบริหารของนาย Prabowo Subianto ประธานาธิบดีคนใหม่ และนาย Gibran Rakabuming Raka รองประธานาธิบดีคนใหม่ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 124.4 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การขยายพื้นที่การเกษตร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร การอุดหนุนปุ๋ยและความช่วยเหลือด้านเมล็ดพันธุ์ การจัดตั้งแหล่งสำรองอาหารและการปรับปรุงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเกษตรกร สะท้อนถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการสร้างความมั่นคงด้านอาหารของชาติและสนับสนุนการเติบโตของภาคการเกษตร ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอินโดนีเซียในตลาดโลก

ที่มา: jpnn.com วันที่ 17 สิงหาคม 2567

กระทรวงเกษตรเผยการใช้ B50 ถือเป็นความอิสระด้านพลังงานของชาติ

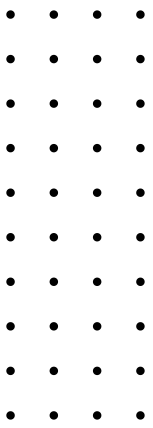

เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้เข้าร่วมงานเปิดตัวไบโอดีเซล B50 อย่างไม่เป็นทางการ ณ โรงงานไบโอดีเซล ของบริษัท PT. Jhonlin Agro Raya ในเขต Tanah Bumbu จ.กาลิมันตันใต้ โดยไบโอดีเซล B50 ถือเป็นความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายสำคัญในช่วง 5-10 ปีข้างหน้าของประเทศในการเป็นอิสระด้านพลังงาน อินโดนีเซียคาดว่าปริมาณความต้องการไบโอดีเซลที่ผลิตจากน้ำมันปาล์มมีสูง โดยเฉพาะการใช้ภายในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานแห่งชาติ ข้อมูลจากสำนักงานบริหารสวนปาล์มปี 2566 ระบุว่าปาล์มน้ำมันมีพื้นที่เพาะปลูก 16.8 ล้านเฮกตาร์ ผลิตได้ 46.9 ล้านตัน ประธานาธิบดี Joko Widodo ยังคงสนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการใช้ B15 ในปี 2558, B20 ในปี 2562, B30 ในปี 2565 และปัจจุบัน B35 ตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา และหวังว่าในอนาคตจะเพิ่มการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพทั่วประเทศผ่านโครงการพลังงานแห่งชาติที่สำคัญ ได้แก่ การนำน้ำมันไบโอดีเซล B50 และน้ำมันไบโอเอทานอล E10 มาใช้ เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันดิบและน้ำมันเชื้อเพลิง (BBM)

รมว. Amran กล่าวถึงความก้าวหน้าของโครงการไบโอดีเซลที่เริ่มตั้งแต่ปี 2562 มุ่งเน้นการพัฒนาและทดสอบไบโอดีเซลจากน้ำมันปาล์ม 100% (B100) โดยดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันยังอยู่ในขั้นทดลองเพื่อตอบสนองการใช้ภายในประเทศเท่านั้น โดย รมว. Amran มีหน้าที่ในการเตรียมความพร้อมสำหรับการนำไบโอดีเซล B50 มาใช้ ครอบคลุมถึงการจัดหาวัตถุดิบน้ำมันปาล์ม (CPO) โดยดำเนินงานร่วมกับกระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่ธาตุ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการศึกษาและวิเคราะห์ด้านต่างๆ ทั้งทางเทคนิค เศรษฐกิจ การคลัง โครงสร้างพื้นฐานและข้อกำหนดทางกฎหมาย เพื่อให้สามารถนำไบโอดีเซล B50 มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ รมว. Amran ได้เน้นย้ำถึงศักยภาพของอินโดนีเซียในด้านการผลิตอาหารและพลังงาน ซึ่งอินโดนีเซียมีส่วนแบ่งการตลาด CPO ของโลกถึงร้อยละ 58

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 19 สิงหาคม 2567

กระทรวงเกษตรร่วมกับสถานทูตอินโดนีเซียในเวียดนามดึงดูดนักลงทุนด้านปศุสัตว์

เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2567 นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้กล่าวในการประชุม Zoom Meeting โดยแสดงความเชื่อมั่นเกี่ยวกับศักยภาพในการพัฒนาปศุสัตว์ในพื้นที่หุบเขา Napu (Napu Valley) เขต Poso จ.สุลาเวสีกลาง โดยเห็นว่าหุบเขา Napu เหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาอุตสาหกรรมปศุสัตว์ได้ ด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาลท้องถิ่นและชุมชน แผนการลงทุนจากนักลงทุนจากเวียดนามในการนำโคนม จำนวน 250,000 ตัว เข้ามาที่เขต Poso ในอินโดนีเซีย ถือเป็นตัวอย่างของความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการเติบโตของภาคปศุสัตว์ในภูมิภาค นอกจากนี้จะช่วยพัฒนาศักยภาพในการผลิตนมในพื้นที่แล้ว ยังคาดว่าจะสามารถผลิตได้ถึง 1.8 ล้านลิตรต่อปี ส่งผลให้การผลิตนมในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมปศุสัตว์ของอินโดนีเซียอย่างมาก อีกทั้งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในพื้นที่ พร้อมเป็นแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะและความรู้ด้านการเลี้ยงโคนมในท้องถิ่น อีกทั้งยังสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนในเขต Poso

ขณะเดียวกัน นาย Denny Abdi เอกอัครราชทูตอินโดนีเซียประจำเวียดนามได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของความร่วมมือนี้ โดยชี้ให้เห็นว่าการบริโภคนมในอินโดนีเซียยังคงค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ การลงทุนครั้งนี้จึงเป็นเรื่องจำเป็นและมีความสำคัญเชิงกลยุทธ์ นาย Rusdy Mastura ผู้ว่าราชการ จ.สุลาเวสีกลางได้แสดงความสนับสนุนอย่างเต็มที่ต่อการลงทุนในครั้งนี้ และหวังว่าจะเห็นความร่วมมือที่แข็งแกร่งระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลภูมิภาคเพื่อให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ การลงทุนในครั้งนี้ยังมีศักยภาพในการพัฒนาและเพิ่มปริมาณการผลิตนม สร้างงาน และส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ นอกจากนี้ ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมที่ดิน ได้รับมอบหมายให้จัดเตรียมพื้นที่ 100,000 เฮกตาร์ เพื่อรองรับการลงทุนด้านปศุสัตว์ขนาดใหญ่ และพบว่าพื้นที่ในหุบเขา Napu ของธนาคารที่ดินเขต Poso จ.สุลาเวสีกลาง ซึ่งมีพื้นที่ 6,648 เฮกตาร์ มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับการพัฒนาฟาร์มปศุสัตว์ อย่างไรก็ตาม พื้นที่นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของพื้นที่ที่มีศักยภาพกว่า 60,000 เฮกตาร์ซึ่งปัจจุบันยังคง "ไม่ได้ใช้งาน" แต่มีสัญญาที่พร้อมใช้ประโยชน์แล้ว

นาย Mahendra Wahyu หัวหน้าหน่วยงานธนาคารที่ดินเขต Poso ได้อธิบายถึงแผนการจัดสรรพื้นที่ 6,648 เฮกตาร์ ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นหลายโซนตามสิทธิการจัดการที่ดิน (HPL) เพื่อดำเนินการตามแผนพัฒนา ดังนี้ 1) พื้นที่ 1,550 เฮกตาร์ จะคืนให้กับชุมชนตามโครงการปฏิรูปที่ดินเป็นไปตามข้อบังคับประธานาธิบดี ฉบับที่ 62 ปี 2023 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและเพิ่มความมั่นคงของที่ดินให้กับชุมชน และ 2) พื้นที่ 700 เฮกตาร์ จะใช้ในการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรกรรม โดยจะร่วมมือกับนักลงทุนจากจีน การลงทุนในพื้นที่นี้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและการสร้างโอกาสในการลงทุน โดยเฉพาะในเรื่องของการพัฒนาฟาร์มโคนมและฟาร์มโคเนื้อ ซึ่งสามารถใช้พื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าเพื่อการผลิตรอบหุบเขา Napu ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาปศุสัตว์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังมีแหล่งน้ำจากทะเลสาบและแม่น้ำ ซึ่งสามารถนำมาสร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรและการพัฒนาฟาร์มในพื้นที่ การวางแผนและการพัฒนาในลักษณะนี้ไม่เพียงแต่จะช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น แต่ยังสามารถเสริมสร้างความยั่งยืนในด้านทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มความมั่นคงในการผลิตอาหารในอนาคตได้อย่างดี

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ วันที่ 20 สิงหาคม 2567

MERAUKE ต้นแบบด้านเกษตร มุ่งสู่คลังอาหารของโลก

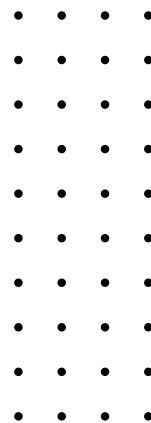
เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2567 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้เดินทางเยือนตำบล Wanam เขต Merauke จังหวัดปาปัวใต้ เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการทำให้เขต Merauke เป็นคลังอาหารของโลก และแหล่งผลิตข้าวหลักของประเทศภายในอีก 2 ปีข้างหน้า ซึ่งการเยือนครั้งนี้มีวาระสำคัญ 2 ประการ คือ

1. การประเมินความคืบหน้าในการปรับปรุงพื้นที่หนองบึงขนาด 40,000 เฮกตาร์ ซึ่งกระจายอยู่ใน 6 เขต พบว่า การก่อสร้างได้ดำเนินการไปแล้วมากกว่าครึ่งหนึ่ง โดยพื้นที่เพาะปลูกและปลูกข้าวได้ขยายไปถึง 6,500 เฮกตาร์ การดำเนินการนี้รวมถึงการปลูกข้าว การเก็บเกี่ยวและการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร เช่น คลอง สะพาน และถนน เพื่อสนับสนุนการทำเกษตร และ
2. การพิจารณาทบทวนการก่อสร้างถนนระยะทาง 135.5 กิโลเมตร จากตำบล Ilwayab ไปยังตำบล Ngguti ซึ่งเป็นโครงการหลักสำหรับการพัฒนาพื้นที่นาข้าว 1 ล้านเฮกตาร์ ที่อยู่ระหว่างก่อสร้างถนนให้เสร็จภายในสามเดือนข้างหน้า นอกจากนี้ รมว. Amran ได้ตรวจสอบปริมาณช่องทางน้ำตามถนนและสั่งให้เพิ่มความกว้างและความลึกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการชลประทาน

การพัฒนาเกษตรกรรมในเขต Merauke ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากกระทรวงเกษตร มีแผนการดำเนินงานและรายละเอียดที่ชัดเจน รวมถึง 1) การสร้างแปลงปลูกข้าวขนาด 1 เฮกตาร์ตามถนนทุก 5 กิโลเมตร เพื่อใช้เป็นตัวชี้วัดความเหมาะสมของที่ดินสำหรับการปลูกข้าวในพื้นที่ 2) การขยายพื้นที่เกษตรกรรมในตำบล Tanah Miring ตำบล Semangga ตำบล Kurik ตำบล Janggebob และตำบล Malind จาก 40,000 เฮกตาร์เป็น 100,000 เฮกตาร์ โดยใช้แนวคิดสมัยใหม่ในการปรับปรุงพื้นที่ 3) การจัดการสินค้าและเครื่องมือ โดยจะมีการนำเขารถชุด 70 คัน และจะมีการสร้างรถเกี่ยวข้าวและเมล็ดพืชขนาดใหญ่เพิ่มอีก 20 คัน และ 4) การติดตามและพัฒนา ซึ่ง รมว. Amran มีความมุ่งมั่นที่จะติดตามและพัฒนาโครงการนี้อย่างใกล้ชิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและยกระดับการเกษตรในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งสร้างต้นแบบที่ดีในการพัฒนาการเกษตรกรรมและขยายผลไปยังภูมิภาคอื่นๆ ของอินโดนีเซีย

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 20 สิงหาคม 2567

น้ำมันปาล์มอินโดนีเซียมุ่งบรรลุเป้าหมาย การปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ภายในปี 2603

นาย Lufaldy Ernanda ผู้อำนวยการฝ่ายอนุพันธ์ทางการเงินและการกำกับดูแลการแลกเปลี่ยนคาร์บอน (Director of Financial Derivatives and Carbon Exchange Supervision) ได้เน้นย้ำถึงเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญสองประการของอินโดนีเซียคือ 1) การบรรลุเป้าหมายการมีส่วนร่วมสนับสนุนที่กำหนดระดับประเทศ (Nationally Determined Contribution: NDC) ภายในปี 2573 และ 2) เป้าหมายการปล่อยมลพิษสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2603 โดยนาย Lufaldy ชี้ให้เห็นว่า การซื้อ-ขายคาร์บอน ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 26 กันยายน 2566 ถือเป็นก้าวสำคัญของอินโดนีเซียในการพัฒนาแหล่งรายได้ใหม่สำหรับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ซึ่งจะส่งเสริมความยั่งยืนของการผลิตน้ำมันปาล์มและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ความคิดริเริ่มในการซื้อ-ขายคาร์บอนนี้ไม่เพียงแต่เป็นก้าวสำคัญในการจัดการปัญหาด้านสภาพภูมิอากาศโลก แต่ยังเป็นโอกาสในการใช้รายได้ที่เกิดขึ้นนำไปลงทุนในการปกป้องสิ่งแวดล้อมและลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน ระบบนิเวศการซื้อ-ขายคาร์บอนจะเกี่ยวข้องกับผู้เล่นหลายราย โดยกระทรวงที่เกี่ยวข้องดูแลตลาดหลัก และสำนักงานบริการทางการเงิน (Financial Services Authority: OJK) จะทำหน้าที่กำกับดูแลตลาดรอง

ขณะเดียวกัน นาย Rizal Affandi Lukman เลขาธิการสภาประเทศผู้ผลิตน้ำมันปาล์ม (Council of Palm Oil Producing Countries: CPOPC) ได้สรุปกลยุทธ์สามประการเพื่อปรับปรุงการรับรู้ทั่วโลกเกี่ยวกับน้ำมันปาล์มในฐานะผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน ซึ่งรวมถึงการใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มในประเทศสมาชิกและประเทศผู้บริโภคร่วมมือกับผู้ผลิตน้ำมันพืชรายอื่น และการเพิ่มประสิทธิภาพของฟาร์มในอาเซียน องค์การสหประชาชาติ และองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ โดยในปี 2566 อินโดนีเซียและมาเลเซียมีส่วนร่วมสนับสนุนการผลิตน้ำมันปาล์มทั่วโลกถึงร้อยละ 82.26 แสดงให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของทั้งสองประเทศในอุตสาหกรรมนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมของอินโดนีเซียกำลังผลักดันการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ด้วยการมุ่งเน้นในหลายด้านเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ 1) การพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 2) การเพิ่มมูลค่าชีวมวล 3) การส่งเสริมการผลิตอย่างยั่งยืน 4) การสร้างความตระหนักรู้และการรับรองจากระดับสากล และ 5) การควบคุมและตรวจสอบย้อนกลับ ทั้งนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกกฎระเบียบเพื่อรับรองความหลากหลายของอนุพันธ์น้ำมันปาล์มและการรับประกันคุณภาพ แต่ยังคงมีความท้าทายที่สำคัญที่ต้องเผชิญ เช่น การใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเพิ่มมูลค่าพลังงานชีวมวล และการรักษาความยั่งยืน กลยุทธ์ระดับชาติของอินโดนีเซียมุ่งหวังให้ภาคส่วนน้ำมันปาล์มมีความยั่งยืนภายในปี 2588 โดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและลดการปล่อย POME (Palm Oil Mill Effluent) ซึ่งจะสนับสนุนอินโดนีเซียสู่ผู้นำด้านการผลิตน้ำมันปาล์มอย่างยั่งยืนและการบรรลุเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจในระยะยาว

ที่มา: Indonesiansinside.id วันที่ 22 สิงหาคม 2567

BARANTIN อำนวยความสะดวกการส่งออกมะพร้าวทั้งลูกไปยังจีนครั้งแรก

ในโอกาสครบรอบ 79 ปี วันประกาศอิสรภาพของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Barantin) โดยศูนย์กักกันสัตว์ ปลา และพืช จ.สุลาเวสีตะวันออกเฉิงใต้ (Karantina) ได้ดำเนินการส่งออกมะพร้าวจำนวน 646 ตันไปยังประเทศจีน มูลค่า 2,520 ล้านรูเปียห์ ซึ่งการส่งออกครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงบทบาทของ Barantin ในการสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศและส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ นาย Sahat M. Panggabean หัวหน้าหน่วยงาน Barantin กล่าวถึงความมุ่งมั่นของหน่วยงานในการนำระบบตรวจสอบย้อนกลับสำหรับผลิตภัณฑ์ส่งออกมาปฏิบัติใช้ ซึ่งเป็นการบันทึกข้อมูลตั้งแต่การผลิตจนถึงการส่งออก การใช้ระบบนี้ไม่เพียงช่วยให้เกษตรกรในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงตลาดต่างประเทศได้ แต่ยังรับประกันความปลอดภัยและคุณภาพของสินค้าเกษตรที่ส่งออกให้เป็นไปตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้า ความสำเร็จในการส่งออกมะพร้าวครั้งนี้ไม่เพียงช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น แต่ยังส่งผลดีต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของอินโดนีเซีย นอกจากนี้ ยังสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของหน่วยงาน Barantin ในการสนับสนุนการค้าและการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศในระดับสากล

นาย Sahat หวังว่าการส่งออกมะพร้าวครั้งแรกนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาศักยภาพการส่งออกในอนาคต ซึ่งจะช่วยเพิ่มความเจริญรุ่งเรืองให้กับเกษตรกร ธุรกิจ และชุมชนในภูมิภาค โดยเฉพาะในจ.สุลาเวสีตะวันออกเฉิงใต้ ในขณะที่ นาย Asrun Lio เลขาธิการจ.สุลาเวสีใต้ ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ยืนยันถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลส่วนภูมิภาคในการสนับสนุนการเติบโตของสินค้าท้องถิ่นที่สำคัญ และย้ำความสำคัญของการสร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เอื้ออำนวย รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตของเกษตรกรและผู้ประกอบการในภูมิภาค มะพร้าวผลกลมของจ.สุลาเวสีตะวันออกเฉิงใต้ ได้กลายเป็นสินค้าเกษตรชั้นนำ โดยมีการขนส่งภายในประเทศถึง 1,660 ตันในปี 2567 และยังมีสินค้าอื่นๆ ที่มีแนวโน้มการส่งออกที่ดี ได้แก่ มะพร้าวแห้ง ข้าวโพด เมล็ดโกโก้ เม็ดมะม่วงหิมพานต์ กานพลู แป้งมะพร้าว หมาก และลูกจันทน์เทศ นาย Azhar หัวหน้าแผนกกักกัน จ.สุลาเวสีตะวันออกเฉิงใต้ ย้ำว่า หน่วยงานยังคงประสานงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการส่งออกของจังหวัด มุ่งเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าในภูมิภาคและเกษตรกรในอนาคต

ที่มา: RRI.co.id วันที่ 20 สิงหาคม 2567

กระทรวงเกษตรเร่งฉีดวัคซีนโรคปากและเท้าเปื่อย

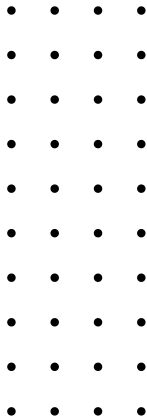
กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย โดยกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กำลังเร่งดำเนินการมาตรการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease: FMD) ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมปศุสัตว์ในอินโดนีเซีย การระบาดของโรค FMD ครั้งใหญ่เกิดขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2565 หลังจากที่อินโดนีเซียเคยปลอดจากโรคนี้นานกว่า 30 ปี ส่งผลให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล คิดเป็นมูลค่ากว่า 38.67 ล้านล้านรูเปียห์ต่อปี การผลิตนมลดลงร้อยละ 80 ราคาเนื้อสัตว์เพิ่มขึ้น และการสูญเสียศักยภาพในการส่งออก ดังนั้น เพื่อเตรียมการป้องกัน DGLAHS จึงได้เร่งรัดและเพิ่มประสิทธิภาพให้บริการฉีดวัคซีนครอบคลุมพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรค ป้องกันการหมดยุของวัคซีนควบคุมการเกิดโรค FMD และบรรเทาผลกระทบทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดขึ้นหากเกิดการระบาดของโรค

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ ให้ข้อมูลว่ารัฐบาลได้ดำเนินการมาตรการหลายประการเพื่อควบคุมการระบาดของโรค FMD ซึ่งรวมถึงการกำหนดพื้นที่ที่มีการระบาด การจัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจ การจัดหาและวัคซีน ตลอดจนการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่กลยุทธ์หลักประการหนึ่งในการควบคุมโรค FMD คือ “การฉีดวัคซีน” โดยในปี 2565 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้จัดสรรวัคซีน FMD จำนวน 46.2 ล้านโดส และปี 2567 มีแผนลดระยะเวลาการฉีดวัคซีนบูสเตอร์จาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน โดยมุ่งเน้นการฉีดวัคซีนในพื้นที่ที่มีปศุสัตว์หนาแน่น และการใช้สต็อกวัคซีนที่มีอยู่เพื่อการฉีดวัคซีนให้กับปศุสัตว์เอกชน โดยตั้งเป้าหมายให้การฉีดวัคซีนโรค FMD ครอบคลุม 100% ภายในเดือนตุลาคม 2567 โดยเฉพาะโคและกระบือที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อควบคุมการระบาดของโรค FMD และปกป้องสุขภาพของปศุสัตว์ในประเทศอย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันมีความกังวลเกี่ยวกับการหมดยุของวัคซีน ซึ่งรัฐบาลกำลังจัดการโดยการเพิ่มประสิทธิภาพของการดูดซึมวัคซีน รวมถึงการฉีดวัคซีนหลายโดสเพื่อให้วัคซีนที่มีอยู่ได้รับการใช้ได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความพยายามในการควบคุมโรค FMD แต่ยังคงมีความท้าทายหลายประการที่ต้องเผชิญ เช่น ทรัพยากรบุคคลที่จำกัด ความยากในการเข้าถึงแหล่งเลี้ยงปศุสัตว์ และการต่อต้านการฉีดวัคซีนของชุมชน ดังนั้น กระทรวงเกษตรจึงเรียกร้องให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมถึงหัวหน้าฝ่ายบริการและหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการพิเศษ ให้ความร่วมมือเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้มีการกำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับเป้าหมายปริมาณการฉีดวัคซีนในแต่ละจังหวัด สำหรับช่วง 3 เดือนข้างหน้า การพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการเพื่อลดอัตราการเกิดโรค FMD จะต้องครอบคลุมตั้งแต่การวางแผน + การประเมินผล ไปจนถึงการกระตุ้นการปฏิบัติงานและการป้องกันการละเลย

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 24 สิงหาคม 2567

อินโดฯ ขยายตลาดส่งออกวัคซีนและยาสำหรับปศุสัตว์

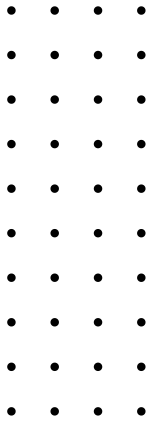

บริษัท PT. Vaksindo Satwa Nusantara (Vaksindo) และบริษัท PT. Agrinusa Jaya Santosa (AJS) ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของบริษัท PT. Japfa Comfeed Indonesia Tbk (JAPFA) ประกาศความสำเร็จในการขยายตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์แพทย์ โดยเฉพาะวัคซีนวิตามิน และยาไปยัง 8 ประเทศในเอเชียโดยในเดือนสิงหาคม 2567 มีการเปิดตลาดใหม่ที่ฟิลิปปินส์และมาเลเซีย มีมูลค่าการส่งออกรวม 1.4 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 22,000 ล้านบาท นาย Teguh Prajitno หัวหน้าหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์ สุขภาพสัตว์และอุปกรณ์ปศุสัตว์ (Strategic Business Unit Animal Health & Livestock Equipment) ของ JAPFA กล่าวว่า ถือเป็นความสำเร็จครั้งสำคัญในการขยายตลาดส่งออกวัคซีนแบรนด์ Vaksimune และวิตามินปศุสัตว์ไปยังฟิลิปปินส์ ซึ่งปกติแล้ววัคซีน Vaksimune มีการส่งออกไปยังไนจีเรีย แคนเมอรูน เมียนมาร์ มาเลเซีย เวียดนาม อินเดีย และสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์ด้วย นอกจากนี้ อาหารสัตว์ผสมสำเร็จรูป (Premix Animal Feed) ได้ส่งออกไปยังเมียนมาร์ ถือเป็นการยืนยันถึงความสำเร็จครั้งสำคัญในการปรับปรุงสุขภาพสัตว์ปีกทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้รับการออกแบบมาเพื่อปกป้องสัตว์จากโรคและช่วยเพิ่มผลผลิตสัตว์ปีกโดยใช้เทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาและวิจัยอย่างละเอียด โดยปรับให้เหมาะสมกับสภาพไวรัสที่แพร่ระบาดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งแตกต่างจากวัคซีนมาตรฐานระหว่างประเทศ

ผลิตภัณฑ์ของบริษัท Vaksindo และบริษัท AJS ได้รับการรับรองคุณภาพ ISO 9001:2015 และการรับรองห้องปฏิบัติการ ISO 17025:2017 รวมถึงการปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติในการผลิตที่ดี (GMP) ซึ่งเป็นการยืนยันถึงคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ โรงงานของบริษัท Vaksindo ยังมีห้องปฏิบัติการระดับความปลอดภัยทางชีวภาพ 3 (BSL-3) ตามมาตรฐานความปลอดภัยที่เข้มงวด และสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัยที่ทันสมัยสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง โดยในงานเปิดตัวการส่งออกที่โรงงานของบริษัท AJS ในกลาปานุงกัล จ.ชวาตะวันตก นาย Teguh ได้เน้นความสำคัญของผลิตภัณฑ์ที่ป้องกันโรคสัตว์ปีกทั่วไปในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การผลิตวิตามินพรีมิกซ์ของ AJS มีบทบาทสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์และสุขภาพสัตว์ปีก ส่วนผสมที่เหมาะสมของแร่ธาตุและวิตามิน เพื่อตอบสนองความต้องการทางโภชนาการของสัตว์ เชื่อว่าจะช่วยให้เกิดเสถียรภาพและการเติบโตในอุตสาหกรรมสัตว์ปีกในภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญ

ที่มา: antarafoto วันที่ 26 สิงหาคม 2567

อินโดฯ จับมือ JICA จัดตั้งศูนย์บูรณาการกิจการทางทะเลและประมง ส่งเสริมเศรษฐกิจประมงทางตะวันตก

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ร่วมกับรัฐบาลญี่ปุ่นริเริ่มโครงการก่อสร้างศูนย์บูรณาการกิจการทางทะเลและประมง (The Integrated Marine and Fisheries Center: SKPT) เมืองซาบัง จ.อาเจะห์ มีวัตถุประสงค์ในการกระตุ้นเศรษฐกิจการประมงในภูมิภาคตะวันตกของอินโดนีเซีย โดยนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกิจการทางทะเลและประมง ได้เข้าร่วมพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2567 และได้ย้ำถึงความสำคัญของการจัดการอย่างยั่งยืนของทรัพยากรทางทะเลและประมงที่อุดมสมบูรณ์ในภูมิภาค โดย SKPT จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางธุรกิจทางทะเลและประมงที่ครอบคลุม โดยเฉพาะในเกาะรอบนอกและพื้นที่ชายแดนของอินโดนีเซีย มุ่งเน้นการปรับปรุงเศรษฐกิจในท้องถิ่นโดยเฉพาะภาคการประมง มีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกที่สำคัญสำหรับชาวประมงรายย่อย เช่น ห้องเย็นสำหรับการเก็บรักษาสัตว์น้ำที่จับได้และโรงผลิตน้ำแข็ง นอกจากนี้ SKPT ยังเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ระดับชาติเพื่อรองรับการดำเนินการตามนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy: PIT)

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency: JICA) ซึ่งไม่เพียงแต่ครอบคลุมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แต่ยังรวมถึงการฝึกอบรมและการสัมมนาทางเทคนิคสำหรับชุมชนท้องถิ่นและผู้จัดการทำเรือด้วย นาย Sachiko Tadeka ผู้แทน JICA กล่าวว่า โครงการนี้มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชนชายฝั่งผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประมงที่มีมูลค่าเพิ่มและช่องทางการจัดจำหน่ายที่ดีขึ้น นอกจากนี้ โครงการนี้ยังสอดคล้องกับนโยบายเศรษฐกิจสีน้ำเงินของอินโดนีเซีย ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างด้านชีววิทยา นิเวศวิทยา สังคม และเศรษฐกิจในการบริหารจัดการทางทะเล การสร้าง SKPT คาดว่าจะทำให้การประมงในท้องถิ่นทันสมัยขึ้น เพิ่มความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม และมีส่วนสนับสนุนความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของเมืองซาบังและพื้นที่โดยรอบ

ที่มา: antaranews.com วันที่ 28 สิงหาคม 2567